



**Beste Marine vrienden,**

*Mede namens mijn vrouw wil ik U en Uw geliefden een gelukkig en vooral gezond nieuwjaar toewensen.*

2020, Het is alweer 58 jaar geleden dat ik om 00.00 uur het tijdsein mocht geven van het jaar dat we zouden repatten, iets waarover elke dag wel ergens aan boord over gesproken werd.

We hadden plannen en dromen over onze toekomst of misschien zelfs zorgen over hoe de vlag er thuis bij hing maar we zaten wel nagenoeg allemaal op het helidek met een biertje en een koude schotel waar de koks erg hun best op hadden gedaan. Iedereen herinnerd zich nog wel de optredens van onze scheepsband en de spatoe of Cees Ligthart met zijn Stradivarius. Onze lichtraket wekte jaloezie op van alle Chinezen aan de wal en de commandant hield een geweldige toespraak.

Even na twaalven kwam er een sloep langs met bemanningsleden van de Madison Lloyd met de nodige kratten bier en werden over en weer Nieuwjaars wensen uitgewisseld.

Alles Pais en vree tot deze gasten ook meenden een lied te moeten laten horen waarbij iedereen meteen wist: dit is foute boel! Ik weet de tekst niet meer maar herinner me nog een zeer respectloze tekst over ons Koningshuis waarbij alle blikken onmiddellijk richting commandant gingen en er een ongemakkelijke sfeer ontstond. Ondanks de nodige biertjes wist iedereen meteen: Dit kan niet en al zeker niet op een Nederlands oorlogsschip!

Gelukkig werd de sloep met haar bemanning snel en tactisch weggestuurd en kwam de stemming er, dankzij ons scheepsorkest, weer goed in!

Ik vraag me zelfs af of er, met een bemanning van de huidige tijd, niet gedanst zou zijn!

Hoe zat het toen immers met LHBT'ers? Ik kan me daar niks bij voorstellen maar dat kan natuurlijk met de leeftijd te maken hebben.

Onze koks hadden een lekkere koude schotel gemaakt maar vooral met het idee dat we dit jaar naar huis gingen kon de sfeer niet meer kapot.

Het helidek was nog steeds versierd met grote groene takken, een soort aspergegroen dat met de sloep van een eilandje was gehaald, net voor we Manokwari binnenliepen. Volgens de sloepbemanning waren er op het eilandje meer muggen dan groen.....

We lagen in Manokwari voor onderhoud c.q. reparatie want er was een ketel kapot en dus veel werk voor de machinisten die in enkele dagen een giga klus te klaren kregen en die klus natuurlijk ook klaarden.

Ikzelf had meer geluk want een aantal van ons mocht enkele dagen op "vakantie" naar Sentani, bij Hollandia en ik was een van de gelukkigen. Mijn eerste vliegreis in een DC4.

Enkele dagen voor het einde van die vakantie werden we 's morgens al vroeg gewekt en moesten we ons klaar maken voor snelle terugkeer naar Manokwari omdat we dezelfde dag nog zouden uitvaren.

Het schip lag op ons te wachten en meteen werd de valreep binnenboord gehaald en voeren we richting Radjah Ampat, waar we voorbij Gag de afleiding manoeuvre met de Indonesische LCPR te zien kregen om daarna met hoge vaart op te stomen naar de Zuidkust voor ons latere treffen met de MTB's. Natuurlijk vooraf nog een korte toespraak met uitleg van onze commandant met zijn traditionele afsluitingswoorden: Het sal waerachtig wel weer gaen".

Een tekst overigens die gekopieerd was van een eerdere Marine commandant, de admiraal Tromp, die deze term gebruikte in de slag tegen de Engelsen bij Schooneveldt.

We waren het jaar 1962 op bijzondere wijze begonnen en ook zonder Hongkong zou het heel anders worden dan het voorafgaande jaar.

Dit soort hersenspingsels spelen door mijn hoofd tijdens de jaarwisseling en natuurlijk ook nu de verwachtingen voor het komende jaar. Van twintigers destijds zijn we nu inmiddels bijna ( of helemaal) tachtigers geworden, onze verwachtingen zijn minder spectaculair en we zijn wel zowat aan onze laatste auto toe. Hybride of elektrisch of rijden we die benzinewagen nog maar af? En de problemen met onze mobieltjes zijn nog maar het minste.

Wanneer zal ik mijn trike inruilen voor een scootmobiel?

Of: ***"Krijgen we nog een reünie binnenkort?"***

Vorige week heb ik nog contact gehad met enkele sobats en heb ik beloofd dat ik zou gaan bellen om in de Nieuwsbrief wat duidelijkheid te kunnen geven.

Gisteren ( 12 jan.) werd ik gebeld door Piet Roofls want men is begonnen om nog dit voorjaar een reünie te organiseren. Omdat het kort dag is ga ik niet speculeren want ik weet hoe dit kan uitlopen maar het gaat er wel van komen!

***Een dag later hoor ik van Piet dat de geplande datum 7 Mei 2020 is.***

***Voorlopige datum want zoals ik wel eerder meldde kan de daadwerkelijke toestemming lang uitblijven en zal men de datum moeten herzien maar plan deze datum vast in je agenda want een betere stimulans om daar te gaan dan een "volle bak" is er niet.***

Wordt vervolgd!!

Hoe mooi zou het zijn om samen nog een reünie te mogen meemaken!

Dit brengt mij vanzelf op het volgende onderwerp:

### **Familieberichten:**

Via een van zijn collega's heb ik vernomen dat eind 2019 is overleden:

#### **Ben van Vianen.**



Ben was een graag geziene gast op onze reünies en fijne collega en volgens mij heeft hij nooit een reünie gemist.

Wij zullen Ben missen en wensen zijn familie en geliefden

*"Veel sterkte".*

Gelukkig heb ik verder geen slechte berichten te melden maar dat wil niet zeggen dat ze er niet zijn, onze leeftijd brengt dat met zich mee en inmiddels is ons motto op visites en feestjes: het eerste kwartier is kwalenkwartier en daarna alleen nog plezier.

### **Internet:**

Zoals inmiddels bekend strop ik graag het World Wide Web af naar nieuwtjes of andere interessante zaken en zo kwam ik op Facebook een site tegen van ene Heer Krijgsman, Oud marineman en liefhebber van de vloot, haar schepen en verhalen en nog veel meer. Hij geeft ook Nieuwsbrieven uit en die zijn veel uitgebreider dan de mijne en niet op één boot of bemanning gericht.

Zijn nieuwsbrieven geeft hij uit onder de naam : "Ten anker".

Op de site kunt u zich abonneren, zie adres gegevens hieronder:



Arie Krijgsman  
Redacteur Ten Anker  
[www.tenanker.com](http://www.tenanker.com)

Abeelstraat 96  
3329 AG Dordrecht  
078-7507545 (tussen 11.00 – 21.00 uur)  
06-25160899  
e-mail: [arcon46@kpnmail.nl](mailto:arcon46@kpnmail.nl)

De volgende advertentie is ook van hem en mogelijk interessant voor de opa's?

*“Onlangs is mij de vraag gesteld of de mutsen met marine anker ook in zilver kan worden geleverd, welnu.... de eerste exemplaren zijn beschikbaar”.*

<https://www.debakstafel.nl/marine-mutsen.html>



machinisten embleem zonder kroon  
is ook verkrijgbaar in het rood



Op de site zie je dat deze mutsen ook in kindermaten verkrijgbaar zijn.

Als je geïnteresseerd bent in scheepsverhalen of verhalen over de “Oost” moet je zeker eens gaan kijken.

Ook is op YouTube en Facebook een leuk filmpje te zien over de term van Hr. Ms, Amsterdam van 1960 t. m. 1962 toen ze gelijk met de Piet Hein terugvoer naar Nederland.

Kies: You Tube en type bij zoeken: Hr. Ms. Amsterdam in Nieuw Guinea en er zijn tal van filmpjes.



### Mijn vader vertelt ... met Hr Ms Amsterdam in Nederlands Nieuw Guinea 1959 - 1961

Laurens Swarte • 9,2K weergaven • 5 jaar geleden

Dit filmpje van 40 minuten vertelt het verhaal van mijn vaders reis als 27-jarige korporaal van de Navigatie Gevechts Informatie ...

3D



Foto van de Piet Hein en de Amsterdam.

Voor de liefhebbers vond ik ook nog advertenties van enkele fraaie nautische horloges:



VELA-WATCH SEXTANT BLUE VW300

\$161.69

Tijdens een van mijn eerste reizen als matroos in opleiding kwam ik in Kopenhagen en hier werd ik met enkele anderen, waaronder matr. Grefth, toegevoegd aan een Marinefotograaf die wervingsfoto's moest maken voor de toen bekende slogan: "Zorg dat je erbij komt".

Zo bezochten wij een aantal mooie locaties in Kopenhagen en de foto's kwam ik later in allerlei tijdschriften nog tegen. Helaas, ik ben er niet bekend noch populair door geworden maar ik had die foto's zelf niet. Enkele weken geleden, door een TV programma met de zeemeermin, schoot me dat te binnen en ging ik op zoek op internet en vond daar toch nog enkele foto's uit 1958 terug.

Hier een van de foto's met matr. Grefth en Kwmr. Griekspoor en ikzelf bij de paleiswacht.



Met oudjaar hebben we ons teruggetrokken in een knus hotelletje op de Veluwe en na het diner ontmoetten we geheel toevallig twee zeelieden, de kapitein met zijn mechanici van een van de sleepboten van Smit Tak. Beiden gepensioneerd en hadden vooral herinneringen aan de Karel Doorman, waar ik ook nog even op gevaren heb.

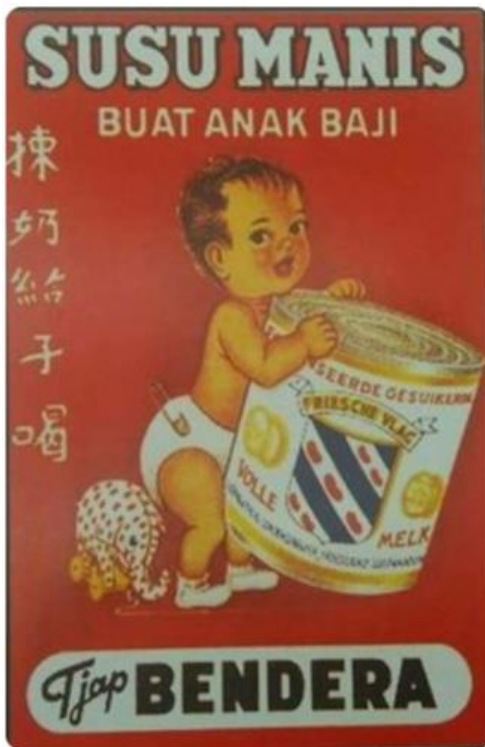


Tijdens onze gesprekken kwamen de verhalen over vroeger ter sprake en natuurlijk het eeuwige “pijpje” of biertje dat bij de bemanning zo heilig was. Inmiddels verboden aan boord maar blijkbaar ook op de koopvaardij en zeker bij de sleepboten.

Tijden veranderen:



Zoals ook blijkt uit bovenstaande foto die toch echt van “onze” marine is!  
De kranten stonden er destijds vol van en ik probeer me voor te stellen hoe onze oud Schout bij nacht Reeser hierop gereageerd zou hebben?



### Zoete gecondenseerde melk.

Natuurlijk een plaatje van internet met het bekende blikje van Friese vlag dat wij wekelijks verstrekt kregen en aanmaakten met ijswater om toch een gezond en fris drankje te hebben.

Inmiddels denk ik dat het idee van gezond, en zeker voor babies, wel wat veranderd is.

De blikjes zijn nog altijd in de supermarkt te koop en ik gebruik ze nog regelmatig als ik caramel nodig heb voor bv. op een taartbodem.

Leg het blikje in een pannetje met water net tegen de kook en laat het 1 uur liggen en daarna afkoelen en je hebt perfecte caramel.

Veel gemakkelijker dan suiker smelten etc.

### TIP:

Nu ik het toch over koken heb, ik heb het volgende gevonden op internet;

Neem een grote zak chips, maakt niet uit welke smaak en verkruimel door er op te knijpen.

Wat is lekker in een omelet? Gebakken rul gehakt, gebakken spekjes met ui, preiringetjes of stukjes paprika? Maakt niet uit, doe hiervan enkele lepels in de chipszak en meng alles goed door elkaar. Rode peper of lepeltje sambal erbij?

Zet een pannetje water op het vuur en breng aan de kook.

Kluts 3 eieren en meng die onder het chipsmengsel, even goed mengen en zet de geopende zak ca. 10 minuten in het kokende water.

Het resultaat is een dikke omelet die in plakjes op de boterham of als snack met wat ketchup heerlijk is.







Mata Biak, zoals wij hem kennen maar elders genoemd: Eye of St. Lucia



Bijgaande foto hoeft geen commentaar.....

Hieronder nog een link naar een artikel over Vlakke Hoek.  
 Vooral de commentaren zijn veelzeggend...  
 ( *Ctrl en links klikken op te openen* )

<https://indonesisearchipel.wordpress.com/2014/10/10/zeeslag-voor-de-kust-van-nieuw-guinea/>

## UITROULEREN

*In Voorschoten en Hilversum, daar waren wij al maten.  
Op weg naar d'Oost, op de 'Grote Beer', zaten wij veel te praten.  
In Soerabaje bij de MKO, kwamen wij elkaar weer tegen,  
En op Merauke in Nieuw Guinea, kruisten weer onze wegen.  
In Holland, op 'De Ruyter', zaten w'in dezelfde bak,  
En weer wat later, in de West, sliepen w'onder 't zelfde dak.  
Weer terug in Holland, net als ik, is hij met pensioen gegaan,  
Het 'samen dienen' met hem was toen voorgoed teniet gedaan.  
Een aantal jaren heb ik toen niets meer van hem gehoord,  
Totdat, recentelijk, dat beeld plotseling werd verstoord.  
Bij 't lezen van 'Driemaster', kwam ik z'n naam weer tegen:  
Helaas, omdat hij een hartaanval had gekregen.  
Dan wordt je even stil en zou je 't liefst gaan griene.  
Momenten die je saam beleefd hebt bij de marine,  
Duiken dan plots weer op en een brok nostalgie  
Overmeestert je: to be or not to be.  
Het leven is steeds weer een komen en een gaan.  
Tussen komen en gaan ligt ook de marineloopbaan,  
Die voor de één wat vlotter verloopt dan voor d'ander,  
Doch één ding hebben we gemeen met elkander:  
Voor iedereen breekt er eens een moment aan,  
Dat er wordt gefinished, dat het leven is vergaan.  
Dan zal, dat geldt zowel voor dames als voor heren,  
Men voor zijn laatste plaatsing moeten uitrouleren.*

Alkmaar, 31 maart 1987

I. Moerland

## Neptune crash Boeroekoe NNG 1962



## Brief van Dr. De Quay aan Ver. Naties ( Oe Thant) van 27 mrt. 1962

*Een kijkje in de politiek achter onze actie's.*

Expanded Number S-0876-0001-05-00001 Title Items-in-Peace-keeping operations - West Irian - text of a letter sent by the Netherlands' Prime Minister J.E. de Quay to the President of the 2nd Chamber of the Parliament Date Created 3/27/1962 Record Type Archival Item Container S-0876-0001: Peace-Keeping Operations Files of the Secretary-General: U Thant - West Irian (United Nations Temporary Executive Authority in West New Guinea - UNTEA) Print Name of Person Submit Image Signature of Person Submit Text of a letter sent by the Netherlands Prime Minister., Professor Dr. J.E. de Quay,, to the President of the Second Chamber of Parliament on 27 March 1962 As you are aware, the Governemerts of the Netherlands and Indonesia started preliminary talks in the United States of America on March 20, which; according to the sincere hope of the Netherlands Government., would be able quickly to lead to negotiations, with the assistance of the! Acting SecretaryGeneral of the United

Nations,, U Thant, about a peaceful and just solution to the Netherlands/Indonesia dispute concerning the future of Netherlands New Guinea. These preliminary talks are being held in the presence of a third person December 19, 1961, started in increased measure, to address threats and intimidations to the Netherlands and Netherlands New Guinea; moreover these measures were accompanied by an actual stepping-up of Indonesia's aggressive potential, including the establishment of bases for attack, especially on Indonesian islands opposite, and in the immediate vicinity of, Netherlands New Guinea. Furthermore the undersigned refers, so far as necessary, to the maritime incident near Gape Vlakke Hoek on January 15, - 1962- -3- 1962., when an Indonesian attempt to establish a bridgehead on the main island could be frustrated in time and an Indonesian motor torpedo boat was lost. I may also remind you of President Sukarno's order for general mobilization., issued on February 23, 1962. Although the Government had reasons to assume that; from the inception of the preliminary" talks., Indonesia would cease its open threats of violence and aggressive acts,, it now appears in fact that the contrary is the case. President Sukarno and responsible governmental and military leaders in Indonesia have almost daily persevered in open threats and formal announcements that, even during the preliminary talks, preparations to conquer Netherlands New Guinea by violence if necessary are being continued. The Netherlands Government disposes of sufficient indications that, unfortunately, Indonesia has not for a moment stopped its military build-up and is even now continuing the preparation of infiltrations, on a smaller as well as a larger scale, and also continuously increasing its aggressive potential in every other respect. As recently as March 22nd President Sukarno declared in a message to the military staff for the "liberation of West Irian" that his command for the "liberation" of West New Guinea should be "reinforced, regardless of the secret talks with the Netherlands". Major General Jani, Chief of Staff for the "liberation" of West Irian, has added that before the end of this month 15.000 volunteers will be moved by ship to Celebes to reinforce the first "assault wave" of 10.000 men. Also for some time past an Indonesian radio station has been on the air closely under the coast of Netherlands New Guinea., under the name of "voice of free West Irian". The programmes are violently anti-Dutch and are addressed to the population of New Guinea; they are composed of made-up stories and lying campaigns, completely in accordance with the principles of psychological warfare. Indonesia does not stop at the use of words and threats. New attacks have in fact been directed against the territory of Netherlands New Guinea. For example, according to recent information, since March 18, armed infiltrations have taken place near Fak Fak, on one of the islands of the Raja Ampat group and in Maccluer Gulf. Furthermore, on March 24 an Indonesian schooner, which had taken part in an infiltration operation, was intercepted by a Netherlands aircraft. An act of open aggression on Netherlands territory was committed on March 25, when a Netherlands naval vessel, lying in a bay of Gag Island, was bombed, by an Indonesian bomber airplane. The Government has taken note with increasing indignation of these aggressive acts, committed during a period when talks were being held. -Its- -5- Its genuine and clear



intention to have fruitful talks with Indonesia with regard to a solution of the dispute regarding the future status of Netherlands New Guinea can never exonerate the Government from its prime responsibility to protect the life and property of all inhabitants of Netherlands New Guinea: Papuans, Europeans and other population groups. In view of the continuous threats and aggressive acts of Indonesia, the Government can no longer discharge properly its obligation, unless, at short notice, the military means for legitimate self-defence in Netherlands New Guinea are somewhat supplemented. With a view to the security of the population the Government has decided to do so. Some units of the Royal Navy have been sent to Netherlands New Guinea waters. Also a limited increase in the strength of troops present in the territory will be effected. In the light of its uncurtailed endeavour to reach a peaceful and just solution of the dispute, the Government regrets that Indonesia - acting in defiance of the principles of the Charter of the United Nations - has forced it to take these measures. Meanwhile the Government remains hopeful that eventually it will be possible to find with Indonesia an agreed solution for the problem which takes into account the interests of the Papuans. The Government, which has entered into the talks with the sincere expectation that thus the first step -could- -6- could be made towards a peaceful solution of the dispute with regard to the future status of Netherlands New Guinea, has informed the Acting Secretary-General of the United Nations of the course of events and has started consultations with the Government of the United States and the third party concerned in the consultations.

### **Verslag van alle vlootgegevens en bewegingen in Nieuw Guinea:**

*Deze link geeft een compleet overzicht van wat er in Nieuw Guinea voorhanden was aan militair materieel en scheepsbewegingen.*

*Heel leuk om te lezen hoe het de andere schepen verging in die tijd.*

*( Ctrl en links klikken op te openen)*

<http://mk.levendwateralmanak.nl/wp-content/uploads/2019/11/De-Marine-in-Papua-Nieuw-Guinea.pdf>

Koop je een nieuwe auto, blijkt er geen navigatie meer in te zitten omdat Google gratis is en altijd up dated. Helaas, je oude mobieltje is niet goed genoeg meer en dus een nieuwe gekocht, een I Phone want die zou het best samenwerken met het nieuwe display in de auto!

Moet je behalve dat dikke “autoboek” ook nog een nieuwe telefoon gaan leren op onze leeftijd!

Maar, zoals eerder is gezegd “elk nadeel heb se voordeel” en onder de app iTunes vind je een hele bibliotheek aan cursussen. Ik ben nieuwsgierig genoeg om hier eens rond te kijken en ontdek een leuke site waarin geleerd wordt hoe een veteraan te interviewen zodat deze gegevens opgeslagen kunnen worden, met foto’s en attributen, in een veteranen geschiedenis project.

Een interessant project voor historici en ( nabestaanden van) veteranen.

Zie hieronder de uitleg in Wikipedia.

## Veterans History Project

From Wikipedia, the free encyclopedia

The **Veterans History Project of the Library of Congress American Folklife Center** (commonly known as the **Veterans History Project**) was created by the [United States Congress](#) in 2000 to collect and preserve the firsthand remembrances of U.S. wartime [veterans](#). Its mandate ensures future generations may hear directly from those who served to better understand the realities of war. It is a special project of the [American Folklife Center](#), a research center of the [Library of Congress](#).<sup>[1]</sup>

The program is conducted through Congressional offices and relies on a national network of veteran service organizations, universities, secondary schools, community groups and the general public to record interviews according to program guidelines. These and original letters, diaries, photos, memoirs and historic documents related to a veteran's wartime service are then preserved at the [Library of Congress](#). Through 2010 the project held more than 65,000 collections and was considered the largest [oral history](#) program of its kind in the nation.<sup>[2][3][4][5][6][7][8][9][10][11][12]</sup> It serves as an important resource for scholars, historians, students and the general public.

The Veterans History Project authorizing legislation ([Public Law 106-380](#)) was sponsored by Representatives [Ron Kind](#), [Amo Houghton](#), and [Steny Hoyer](#) in the [U.S. House of Representatives](#) and Senators [Max Cleland](#) and [Chuck Hagel](#) in the [U.S. Senate](#). It received unanimous support and was signed into law by President [Bill Clinton](#) on October 27, 2000.

Beste vrienden, ik heb mijn best weer gedaan.

Mijn vorige oproep om iets over Hongkong te schrijven heeft niets opgeleverd en misschien is het ook beter als we die herinneringen voor onszelf bewaren maar ik vrees dat mijn harde schijf zo langzamerhand leeg raakt.

Hopelijk kan ik nog een mooi verslag maken over de komende reünie en hoop vooral op een grote opkomst want dat hebben mijn opvolgers wel verdiend.

Mocht je toch nog een leuk verhaal hebben, laat 't me weten; het voortbestaan van deze Nieuwsbrief is ervan afhankelijk.

Blijf gezond en hopelijk tot 7 mei.

Jan v.d. Loo